

ниці на това щѣтъ пожанатъ страшнѣ-тѣ жатвѣ на престѣленія-та, нѣ и оныя, кои-то печататъ, продаватъ и распространяватъ таквы (печестивы) съчиненія и произведенія искусствени! Хули-тѣ противъ священны-тѣ вещи показватъ крайно-то развращеніе на душѣ-тѣ. И колкото по-святи и по-священни вещи ся хулятъ; толко е по-тѣжакѣ грѣхъ-тѣ на хулѣ-тѣ. Въ царство-то на благодать-тѣ кое-да-было колкото повече изыскува выше-то почитаніе на Себѣ, толко повече ся увеличава тяжесть-та на грѣха отъ хуленіе-то. А проносящи-тѣ худны рѣчи за Бога, за Святцы-тѣ Му и за священны-тѣ вѣщи не съ намѣреніе да направятъ оскръбленіе на Божество-то, а ги употреблятъ само или отъ гнѣва си, или за да направатъ смѣшкѣ; нѣ и тука безсмыслино ся крѣе посредственно презыраніе къмъ священо-то и свято-то.

§ 168. б) Кошунство-то.

Когато нѣкой показва посредственно пренебреженіе къмъ религіѣ-тѣ само по легкомысліе, по желаніе да развесели себе и другы, та обрѣща въ смѣхъ (джимбишь) священны-тѣ предмѣты — Божественны-тѣ таинства, Църковны-тѣ обряды, думы-тѣ на Св. Писаніе и Църковны пѣсни и д. п., тогава тоя грѣхъ ся нарича *кошунство*. Безсмыслие че благочестива-та душа никога не ще направи това; кошунство-то показва отжествие-то на истинно-то благоговѣніе къмъ Бога и вѣщико священно, и може да служи за ослабваніе мало по-мало уваженіе-то къмъ священно-то. Особенно, когато думы-тѣ на Св. Писаніе или на църковны-тѣ пѣсни или на каквы дабыло священны обряды скоро по слушанно-то кошунство противъ тѣхъ ся ерешнатъ при Богослуженіе-то; тогава въображеніе-то тосъ-часъ ся преноси къмъ слушанно-то и нарушава наше-то благоговѣніе. А оце повече сърѣшаватъ тыя, кои-то прилагатъ думы отъ Св. Писаніе или отъ църковни пѣсни къмъ гнусны предмѣты или чрѣзъ кошунство-то желѣтъ да искажатъ ума си.

§ 169. в) Святотатство-то.

Святотатство е неблагоговѣйно-то обращеніе съ священнѣ вещь, или съ мѣсто, или съ лице, посвятены Богу. Спорѣдъ-това святотатство-то ся дѣли — на вещественно, на мѣстно и на лично.

Лично святотатство бѣва особенно тогава, когато нѣкой изъ священнѣ-тѣ и иноческѣ-тѣ чинѣ ся съгласи въ грѣха на сладострастіе-то. Въ святотатство-то е виновенъ и тоя, кой-то прави лице священно или иноческо участникъ въ тоя гнусенъ грѣхъ, или допуска гнусно-то желаніе относимо до това.

Къмъ святотатство-то ся относятъ грѣховни-тѣ дѣйствія, что ся извършватъ въ църквѣ, или въ другы священны мѣста. При тыя преступны поруганія на святинѣ тѣ ся вмѣщаватъ — волно-то убійство, окръвьяваніе-то другою и мързость-та плѣска. Чрѣзъ такво-то поруганіе святи-тѣ мѣста ся осквърняватъ, и изыскува ся изново да ги освящаватъ.

Наконецъ къмъ вещественно-то святотатство принадлежатъ: неприлично-то и суевѣрно употребленіе священны-тѣ съсуды, святеннѣ-тѣ водѣ и елей и другы вещи, кои-то сѣ освященни и благосло-